

Pelgrimeren
in Groningen

Infobestand Neventraject B Esche Frenswegen(Noordhorn) Camino Schiermonnikoog Munster.

Esche.

Esche is een klein dorpje aan de rivier de Vecht.

Vecht.

De Overijsselse Vecht (Nedersaksisch en Duits: Vechte) is een regenwaterrivier in Duitsland en Nederland. Zij is 167 kilometer lang[2] waarvan 60 km in Nederland. Haar oorsprong ligt in het Münsterland en zij mondt bij Zwolle in het Zwarte Water. Het stroomgebied van de Overijsselse Vecht beslaat 3780 km². De eerste schriftelijke vermelding van de Overijsselse Vecht stamt uit omstreeks 1232 en staat in het geschrift Narracio.

Kloster Frenswegen.

De abdij van Frenswegen werd in 1394 gesticht als het augustijner kanunnikenklooster van St. Marienwolde. Het ligt in Frenswegen, omgeven door enkele oude boerderijen, aan de noordwestelijke rand van de Nedersaksische stad Nordhorn in het graafschap Bentheim. Frenswegen was in 1400 het eerste Duitse klooster dat toetrad tot de gemeente Windesheim. Op 25 oktober 1809 werd het klooster ontbonden en in 1815 verhuisde de laatste kanunnik. In 1974 werd in het kloostergebouw een oecumenische ontmoetingsplaats ingericht.

De aanzet voor de stichting van het klooster werd gegeven door Everhard van Eze. Hij was arts in Almelo, werd na de dood van zijn vrouw tot priester gewijd en was pastoor van Almelo. Hij stichtte in Almelo een communiteit die werd gekenmerkt door de Moderne Devotie, waarbij geestelijken en leken zich aansloten, waaronder zijn kapelaan Heinrich von Marklo, bekend als Krull, die later pastoor van Schüttorf werd. Op 17 januari 1394 kochten Everhard van Eze, Heinrich Krull, Johann Monike uit Schüttorf en Rembert van Goer, een burger uit Zwolle, de boerenerfgenamen Eynolding in de parochie van Nordhorn en in de boerengemeenschap Frenstorpe (Frensdorf) aan de Frenseswege (Frenswegen) van graaf Bernhard I van Bentheim. Daar stichtten ze een klooster volgens de regels van St. Augustinus. In 1396 droeg graaf Bernhard I van Bentheim twee boerenerfgenamen over aan het klooster. In de jaren 1396 tot 1498 verwierf het klooster in totaal ongeveer 80 boerenerfgenamen door aankoop of schenkingen. In 1400 werd het klooster bij decreet van paus Bonifatius IX bij de congregatie Windesheim gevoegd en was daarmee direct ondergeschikt aan de paus. In 1436 werd de eerste steen voor de kloosterkerk gelegd. Deze kerk, gebouwd in zandsteen en baksteen, werd ingewijd in 1445. Voor het jaar 1451 zijn er 24 kanunniken, drie converse (lekenbroeders), vier geestelijken, tien schenkers, 57 lekenbroeders die zich bezighouden met ambachten en landbouw, zes heren van Frenswegen die in het buitenland werken en 33 landarbeiders die in de wijde omgeving werken.

Na de verbouwings- en renovatiewerkzaamheden werd het klooster op 15 december 1978 nieuw leven ingeblazen – met de overdracht van de gebouwen door het district Grafschaft Bentheim als ontwikkelaar aan de huidige stichting Kloster Frenswegen– in de geest van het project van de stichting. In mei 1979 werd de opening gevierd.

Thans dient dit oecumenisch klooster als conferentieoord en cultuurlocatie met mogelijkheden tot verblijf.